

Patrik unalmas napja

Patrik bátyjai mindig túlságosan elfoglaltak voltak ahhoz, hogy vele foglalkozzanak.

Írta: Rebekah Jakeman
(Igaz történet alapján)

Ez a történet eredetileg az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Patrik elterpeszkedve feküdt az ágyán, miközben a plafont bámulta. Unatkozott. Már olvasta az állatos könyveit, ugrált a trambulínon, és körbeciklizte a környéket. Mi mást tudna most csinálni?

Patrik felkelt, és átment a bátyja, Daniel szobájába. „Játszanál velem?” – kérdezte Patrik.

„Bocsi, de nem tudok. Tanulnom kell” – válaszolta Daniel. Fel sem nézett a könyvéből, amelyet olvasott.

Patrik érezte, hogy elszorul a szíve. Daniel *mindig* csak tanult. Nem tudna egy kis szünetet tartani?

Na mindegy. Daniel elfoglalt, de Patrik a másik bátyját, Simiont is megkérdezheti. „Unatkozom. Tudnál játszani velem?” – kérdezte Patrik.

„Ma nem. A barátaimmal megyünk valahová.” Simion magára kapta a kabátját, és kilépett a bejárati ajtón.

Patrik nagyon dühös lett. A szíve gyorsabban vert. A bátyjai *mindig* túlságosan elfoglaltak voltak ahhoz, hogy vele foglalkozzanak. Patrik a szobájába rohant, és bevágta az ajtót.

Nem igazság! – gondolta Patrik.

Dobbantott a lábával, aztán az ágyára vetette magát. A mellkasában szorítást érzett. Annyira unatkozott! De túlságosan dühös volt ahhoz, hogy kitaláljon valamit, amit csinálhatna.

Aztán eszébe jutott valami, amit az iskolában tanult. A tanára megtanította nekik, hogy ha mély levegőt vesznek, az segíthet lenyugodniuk.

„Nehéz bármit megoldani, amikor mérges vagy” – mondta a tanárnő. Patrik azt gondolta, talán ha nyugodtabb lenne, eszébe jutna, mit kezdjen az unatkozással.

Így hát Patrik vett egy nagy, mély lélegzetet. Aztán még egyet. Néhány további után már nem érezte annyira, hogy szorít a mellkasa. De még mindig nem tudta, mihez kezdjen.

Felült, és ránézett a Jézus Krisztust ábrázoló képre a falán. Vajon mit szeretne Jézus, mit tegyen?

Patrik letérdelt. „Mennyei Atyám, kérek, segíts Danielnek a tanulásban – mondta. – Segíts

Simionnak, hogy jól érezze magát a barátaival. És kérek, segíts, hogy ne unatkozzak ennyire.”

Amikor befejezte az imát, Patriknak támadt egy ötlete. Lerohant Daniel szobájába.

„Daniel, ha végeztél, játszhatunk együtt?”

Daniel felnézett a könyvéből a falon lévő órára. „Úgy jó fél óra múlva tudok tartani egy kis szünetet. Akkor ki is mehetünk. Van kedved hozzá?”

„Igen!” Patrik mosolyogva futott vissza a szobájába. Talált egy tigrisekről szóló könyvet, amelyet szívesen nézegetett. Egy darabig olvasott, aztán játszott a kockáival. Hamarosan letelt az idő, és Daniellel a házuk közelében lévő erdő felé indultak.

„Úrharcosat szeretnél játszani, vagy inkább dzsungelfelfedezőset?” – kérdezte Daniel.

– Mindegy. Csak örülök, hogy időt tölthetünk együtt. Sokkal jobb, mint unatkozni” – mondta Patrik.

Daniel szélesen mosolygott. „Hát, sokkal szórakoztatóbb veled játszani, mint a dolgozatra tanulni.”

Ahogy Daniellel a fűben kúsztak-másztak, Patrik boldog volt. Az, hogy lenyugodott, segítette neki tisztábban gondolkodni, hogy megoldhassa a problémáját. Mennyei Atya pedig segítette neki hasonlóbbá válni Jézus Krisztushoz. Végül is jó nap lett ez a mai. ●

